

MONITOR WARSZAWSKI.

W WARSZAWIE DNIA 17. STYCZNIA 1825. ROKU W PONIEDZIAŁEK.

Dostrzeżenia meteorologiczne w Warszawie.

		Cieplomierz R.	Barometr.	Wiatr.	Stan Nieba.
Dnia 15 Stycznia	Zrana . . .	Stopni zimna . — 1	Cali 28 linii 1,3	Południowy Południowo-zachodni	Słońce blade.
	Popołudniu .	Stopni . . . 0	" — 1,5	Południowo-zachodni	Chmurno.
	Wieczorem .	Stopni . . . 0	" — 2,1	Południowo-zachodni	Chmurno.
16	Zrana . . .	Stopni zimna . — 1	Cali 28 linii 2,3	Południowy	Mglisto.
	Popołudniu .	Stopni zimna . — 1	" — 1,5	Południowy	Chmurno.
	Wieczorem .	Stopni zimna . — 1	" — 0,7	Południowy	Chmurno.

W A R S Z A W A.

— W przejeździe swoim z Londynu przez Frankfurt, Wiedeń do Petersburga, przybył tu dnia wczorajszego Lord *Stratford-Canning*, Poseł Króla JMci W. Brytanii przy dworze najłaskawiey nam Panującego MONARCHY; stanął w hotelu europejskim; dnia jutrzejszego wyrusza w dalszą podróż.

— P. *Wolfram* da jeszcze trzeci koncert, i wyjedzie potem do Lwowa.

— Ogłoszono iż summa złp. 740 pozostała w Kassie Loteryynéy, ze sprzedaży biletów do uchylonéy Loteryi na majątność *Wólka Radzymińska*, z któremi interessanci po odebranie stawki nie zgłosili się na oznaczonym terminie, rozdana została między Szpitale Warszawskie.

— W tych dniach w Sądzie najwyższym odbywa się sprawa, która swój początek wzięła r. 1662 za Króla *Jana Kazimierza*.

— Gazeta Poznańska z dnia 8 Grudnia, powtarza raz iuż przez nią ogłoszone sprostowanie, że towarzysz *Yturbidego*, przez publiczne pisma Polakiem *Beneskim* nazwany, ani się *Beneskim* zowie, ani jest Polakiem. Jest to rodowity Niemiec, nazywa się *Benecke*, oyciec jego żyje w Poznaniu.

— Niedawno (1824) wyszło w Lipsku dzieło przez P. *Hollunder* w języku niemieckim napisane: o wydobywaniu cynku w Polsce i we Szlązku.

— Otworzono teraz prócz Menażeryi JP. *Aken* jeszcze i drugą JPana *Veltée* i wdo-
Deniot. W niéy prócz kilkunastu małp i papug godny widzenia wielki Lew Afrykański, większy od tego który tak obłaskawiony w menażeryi P. *Aken*; Lwica karmiąca troje młodych; Lwica jednoroczna; Lew i Lwica 3 letnie. — Szkoda że ów wielki Lew ma za małą klatkę. — Miejsce widowiska w pałacu *Szymanowskich*.

PRZYIECHALI (dnia 15 i 16 Stycznia.)

Lisiecki Ignacy Obywatel z Janowa — *Rayski* Xawery Baron z Drzewicy — *Brzczański* Felix Oby. z Poznania — *Humel* Franciszek kupiec z Włocławka — *Landeburg* kupiec z Gdańska. — *Gaszyński* Wacław Oby. z Jędrzejowa — *Leszczyński* Alexander Starosta z Siedlec — *Łubinska* Józefa Hrabina z Długiej Kościelnéy — *Kosecka* Pulkownikowa z Sieradza — *Ostrowski* Franciszek kupiec z Gdańska — *Steffens* kupiec z Gdańska — *Reyhart* Jan Obywatel z Grodna. —

WYIECHALI (dnia 15 i 16 Stycznia.)

Waysdog Karol Pulkownik do Kocka — *Kwieciecki* Józef Hrabia do Poznania — *Jaszewski* Józef Kapitan do Warki — *Krukowiecki* Jan Jeneral do Rawy — *Łowiński* Antoni kupiec do Bydgoszcz; — *Heyman* Henryk kupiec do

Krakowa — *Milberg* Henryk Pulkownik do *Kateryszek* — *Pawłowski* Antoni do *Rawy* — *Żółtowski* Edward Jeneral Brygady do *Radomia*. — *Obruszew* Pulkownik do *Brańska* — *Słupecki* *Kazimierz* Pulkownik do *Pultuska* — *Czyżewski* Pulkownik do *Zamościa*. —

z Petersburga 18 (30) Grudnia.

Liczba interessów w trzeciéy sekcyi Kancellaryi Ministerstwa Skarbu tak się powiększyła, że N. PAN Ukazem d. 5 t. m. rozkazał aby przybrała nazwisko: *Wyłącznéy Kancellaryi do działań kredytu*; składać się ma z trzech sekcyi stósownie do urzędzenia Ministerstwa Skarbu; *Rzeczywisty Radzca Stanu Wronczeńko* Szeł dotychczasowéy Sekcyi mianowany został Dyrektorem nowéy Kancellaryi.

— Wyższe towarzystwo w Moskwie dało d. 7 t. m. w sali klubu szlachty, koncert na korzyść ofiar wezbrania dnia 7 Listopada z którego znaczny był przychód. *Hrabia Ricci*, *Hr. Michał i Maciey Wielhorscy*, *Alabiew Werstowski*, *Schoten*, *Zbedigo*, *Xiążę Galiczyn* i młody *Witt*, *Xiężna Zeneida Wołkońska*, *Panie Gedeonow*, *Barteniew*, *Uwarow*, *Rahmanow*, *Hrabina Ricci*, *Xiężna Agripina Trubeckoy* i *Panna Ozerow* dały się słyszeć na tym koncercie, do którego wykonania przyłożyło się wielu amatorów i pierwszych artystów w Moskwie.

— Donoszą z *Mikołajewa* pod d. 9 Listopada że nowy okręt „*S. Pantelimon*” o 80 działach, podbity miedzią, spuszczonej został z warsztatów; popłynie rzeką *Bogaz* do morza bez pomocy wielbłądów, gdyż wyczyszczono rafę téy rzeki.

— W Październiku wprowadzono do Rygi towarów zagranicznych za 1,434,145 rubli, a wyprowadzono płodów krajowych za 4,632,202 r. W Listopadzie weszło do tego portu 14 okrętów a wypłynęło 86. — Wprowadzono do Archangelu towarów za 116,960 rubli, w Astrakanie zaś za 127,339 rubli, a wyprowadzono za 581,833.

— *Nestor* rossyjskich poetów, P. *Dymitriew*, wydał świeżo drugą nową, poprawną i przez autora zmniejszoną edycją swoich poezyy. To „*Zmniejszenie*” które niezawodnie do nychlubniejszych osobliwości należy, można dzisiay nieiednemu poecie zalecić.

— Przez najwyższy ukaz Jego Cesarskiéy Mości do rządzącego Senatu, pod dniem 17. Listopada, Rady nadworni: Prokurator Gubernialny *Wileński*, *Hieronim Botwin-ko*: Prokurator Gubernialny *Podolski*, *Szymon Dębiński*: Prokurator Obwodu *Białostockiego*, *Michał Garkiewicz*, mianowani Radcami Kollegialnemi, ze starszeństwem.

— Dnia 19. Listopada. Członkiem Kommissyi *Radziwiłłowskiéy* mianowany, *Jerzy Zajączkowski*, były Sędzia graniczny Gubernialny *Wileński*, na miejscu odstawnego woysk *Polskich* Podpułkownika, *Ludwika Jelskiego*, zajętego obowiązkami w Królestwie *Polskiém*.

— *Ministryum* Skarbu, stósownie do opinii Rady Państwa, naywyżéy potwierdzoney, dnia 28 Sierpnia r. b. wydało dzieiesięcioletni przywiléy *Kawalerowi Cochelet*, na wprowadzenia i używanie w *Rossyi* maszyny postrzygálnéy, excentryczną zwanéy. (*Cons. Imp.*)

z Berlina 10 Stycznia.

— Wyjechał z tąd do *Paryża* *Xiążę Wołkoński* *Cesarsko Rossyyski* Jeneral piechoty i nadzwyczajny Poseł przy *Dworze* francuzkim.

— Przez najwyższy reskrypt gabinetowy z d. 28. Grudnia 1824. r. został, dawny przepis z d. 26. Kwietnia 1794. odnowiony, z zaleceniem ścisłego wykonania. Podług niego nie mają być przypuszczone do druku wszelkie pisma, które albo podkopują zasady iakiéykolwiek Religii, i chcą naygłówniejsze iéy prawdy na podeyrzenie, śmiech i pogardę wystawić; lub też staraia się Religiją *Chrześcianańską*, pismo Święte, zawarte w niem dzieie i prawdy objawione, wystawić ludowi za przedmiot powątpiewania, a nawet szyderstwa. — Również iest wołą Jego Królewskiéy Mości ażeby w dziełach służących dla mniéjszéy liczby czytelników, lub też tylko dla uczonych, przy obronie zdań sobie przeciwnych, wystrzegano się wszelkich niedorzecznych, i niechrześcijańskich napaści na inne wyznania. Niemniéy nie mają także dostąpić pozwolenia druku, pisma, które dążą do zhańbienia osobistego honoru i dobréy sławy. Gdyby w przypadku pismo za cenzurą wydane zakazane zostało, powinien się wydawca nayprzód udać do Cenzora o wynagrodzenie, a dopiero w jego niemożności, następnie do Skarbu. Opłata kosztów cenzury z kassy Rządowéy ustaie z dniem 1ym Stycznia r. b. i ma być, iak dawniéy było, od wydawcy lub drukarza i to po trzy srebrne grosze od arkusza drukowanego, opłacana. Od tego samego dnia winien każdy wydawca ieden exemplarz wydanego dzieła do *Biblioteki* *Berlińskiéy*, drugi zaś exemplarz do *Biblioteki* *Uniwersyteckiéy* swoiéy prowincyi bezpłatnie odesłać; nie zniesiony iest obowiązek oddania iednego exemplarza Cenzorowi. Dzieła zagraniczne nie mogą być w *Prusach* przedawa-

ne aż po dopełnieniu przepisów cenzury krajowej. (G. Pr. H.)

z Frankfurtu 8 Stycznia.

— Towarzystwo do wspierania zniszczonych powodzą, utworzone przez Duchownych Frankfurckich, ukończyło już swą czynność zbierania składek. Zebrano bowiem 50,400 zł. Reń. Pomiedzy składkami które przy końcu nadesłano znajdują się także bogate dary z Londynu, Manchesteru, Hamburga, Fuldy i Nassau. Aż dotąd odesłano już dla pojedynczych nieszczęśliwych do Baden, Württembergu, Bawaryi-Reńskię, Hessen Darmstadtu i do Düsseldorfu 25,900 złotych Reńs.; drugą połowę mają odesłać na początku wiosny; ponieważ na ten czas podług wszelkich doniesień i wiadomości, pomoc powtórna bardzo będzie potrzebna.

— W królestwie Wirtembergskiem chodzi teraz pisemko pod pozorem dobroczynnym, które przepowiada nadzwyczajną rewolucją ziemi, szczególnię południowę częśći Europy i częśći Niemiec. Pocięszając słabe umysły należy tu dodać: iż pisemko to jest tylko zfałszowaną i edycją dawnę wróżby Pastora Zieher w Zellerfeld, od połowy wieku zapomnianę. (W Berlinie, gdy w dniu 19 Grudnia to straszliwe zdarzenie nastąpić miało, oświadczył na teatrze komik Gern iż z powodu zaszytych przeszkód, został koniec świata na czas późniejszy odłożonym.) (G. B. H.)

— Komitet w Hannoverze postanowił teraz ostatecznie, iż kolosalny pomnik bitwy pod Waterloo, ma być na pięknym placu przy alej Herrnhaus postawiony. Armaty w bitwie pod Waterloo przez wojsko Hannoverkie zdobyte, tworzyć mają podnożek pomnika, na którym wznosić się będzie słup 70. stóp wysoki z wyobrażeniem bogini zwycięstwa. Pomysł tak prosty a razem uderzający, powszechną zyskał pochwałę.

— Utworzone w Westfalii na wzór Pomorskiego, Towarzystwo dzieiów oyczytych i starożytności, które dnia 19 Lipca r. p. pierwsze odprawiło posiedzenie, tyle już zyskało wziętości, iż wkrótce wydawać zacznie pismo peryodyczne, które zawiadomić ma o jego działaniu, nowe wynalazki ile tylko można najprędziej udzielać, i tym sposobem ocieranie się wyobrażeń ułatwiać. Pismo to wychodzić będzie pod redakcją Pana Wiegand w Stamm, co kwartał jeden Numer z ośmiu arkuszy złożony.

— W Lucernie majątny ieden Szewc Benedykt Ferenbach utworzył bractwo bezżennych czeladników, którego powołaniem jest wspierać ubogich czeladników i pielęgnować chorych. Został on przełożonym tego bractwa jako najgorliwszy w pielęgnowaniu chorych, a przeto dobroczyńca wielu nieszczęśliwych.

— Jenerał Congreve, iak słyhać już nie należący do czynny służby w wojsku Angielskiem, w czasie podróży swoich po Niemczech, był także w Hannoverze, i zawarł ugodę z Magistratem na oświecenie przyszłe miasta za pomocą gazu; przyznana mu została summa na teraznięsze oświecenie wyznaczona.

Apparat do utrzymywania gazu i rury na całe miasto, mają według rachuby podejmującego się 150,000 Tal. kosztować, przy czem iednak największy zamierzony jest zysk na tém, iż zapewne utrzymujący hote

le a nawet i prywatne osoby, gazu do oświecenia domów używać zechcą.

z Bruzelli 4 Stycznia.

Przedstawiono drugię Jzbie nowo ułożony projekt do prawa zmiany taryfy celnej. Podług tego cło jest powiększone od wprowadzenia prznicy do 24, żyta 15, ięczmienia 12, a owsa do 7 zł. hol. od łasztu; lecz Król może, stósownie do okoliczności, tę opłatę cła zniżyć a nawet i do dawnego stanu przywrócić. Cło wywozowe od gryki, bobu, grochu, pszenicy, żyta, ięczmienia i owsa będzie zmniejszone. (L. d. B.)

z Londynu 2 Stycznia.

— Wszystko jest zmyślone co duch stronictwa roznosi o nowych niespokojnościach w Irlandyi, lub o znakach które ją poprzedzają. — Rozgłasza te wieści partya oranżystów. nieprzychylna katolikom. (L. d. B.)

— Po raz pierwszy od dawnego czasu przy zły do Londynu wiadomości urzędowe z Peru pod dosyć świeżą datą. Jest to odezwa Gubernatora prowincyi Lima don Józefa Ramon Rodil pod dniem 18go Sierpnia; można z nię przekonac się do jakiego stopnia niektóre gazety a mianowicie Kurjer Ang. szydziły sobie z ławowierności publicznej, donosząc że Bolivar opanował Lima w miesiącu Czerwcu.

Odezwa Jenerała Rodil tchnie szczerością która tworzy sprzeczność z grubem przechwalaniem się buntowników. Donosi Peruwianom że 6 Sierpnia za rozkazem Jenerała Kanterak rozpoznano Pampas de Reyes, zaszło przytęm kilka utarczek jazdy.

Wice-Król Laserna i Jenerał Valdes wyruszyli z Cusco dla połączenia się z Kanterakiem.

— Z urzędowego doniesienia wykazuje się, iż w Anglii jest teraz 256 kaplic katolickich, 71. szkół, 348. xięży pełniących swe obowiązki: Z tych wypadają na Hantsire 12 kaplic, 1. szkoła, 8. xięży; Sussex 6. kaplic i 5. xięży; Wiltshire 3. kaplice i dwóch xięży, Devonshire 6. kaplic i 6. xięży; Dorsetshire 7. kaplic 1. szkoła i 8. xięży; Lancashire 81. kaplic 6. szkół 79. xięży.

W Anglii nazywają kaplicą każdy budynek przeznaczony do obrządków religii niebędący religią stanu. W wielu miejscach w Irlandyi używają tego słowa mówiąc tylko o Kościołach Katolickich.

Gdy chcą oznaczyć miejsce zgromadzenia sektarzy nie należących do angielskiego kościoła, mówią zawsze dom zgromadzenia (Meeting house). Irlandczykowie mają właściwe nazwisko dla sektarzy takich iakiemi są ewangelicy metodyści których zowią Swaddlers a ich kościoły Swadaling houses; ięzli w Niedzielę Anglik mówi: idę do kościoła, można być pewnym że jest religii panującej, ięzli mówi idę do kaplicy w ten czas daie poznać że jest innego wyznania. Lecz najczęściej używają wyrażenia idź na modlitwę które wszystkim wyznaniom przystoi.

— Z radością spieszymy doniesić publiczności o postępku iednego z tutejszych kupców, polecając go wszystkim bankrotom którzy aż nadto prędko o swych zapominają wierzycielach. Pan Nash przed ośmią laty nieszczęśliwemi zmuszony okolicznościami przestał płacić, a późnię ułożył się ze wszystkimi za odstąpię

sobie połową pretensy, tak iż się zrzekli dalszych poszukiwań. Poczęm zaczął handel na nowo, a gdy mu się w zabiegach powiodło, wkrótce doszedł do majątku. W przeszłym tygodniu zaprosił na obiad głównych swych wierzycieli, i przy tém oświadczył im, iż długi swoje co do szeląga wypłacić zamysła. Dał zaraz assignacją do swego bankiera na kilka tysięcy funt. ster. Wdzięczni wierzyciele postanowili ofiarować Panu Nash srebrny półmisek 100 Luidorów kosztujący, na którym stósowny napis, uwiecznić ma ięgo szlachetny postępek.

— W przeszłym tygodniu w Devon 18 letnia panna, nazwiskiem Eames umarła z przestracchu, gdy ieden z ię Nauczycieli rzucił na nią pałąka, który ię po plecach na dół się spuścił. Podobne zdarzenie było w roku przeszłym w Arminster.

— Drogi żelazne mają być założone także z Manchester do Oldham i Stockport. Akcyje towarzystwa do zakładania dróg żelaznych między Manchester i Liverpool stoją już 100 funt. ster. Prem.

— Angielskie tłumaczenie niemieckiego romansu „Waladmor” w gnście Waltera Scotta ułożonego, wczoray wyszło z pod prassy. 2. Tomy kosztują 16. szyl. (52 zł. 18. gr.)

— W Arundel pewny Anglik przywiódł żonę swoię na rynek założywszy ię sznur na szyję, i sprzedał ją Maytkowi za 1. Guin: (42. złp.)

— Wysły z druku «Pamiętniki o sprawach Europy od pokoju utrechtskiego» których, iak mówią, Lord John Russel jest autorem.

z Madrytu 24 Grudnia.

— Król w towarzystwie Królowy, Infantów, Infantek i Xięcia Maksymiliana Saskiego, zaszczycił długięm odwiedzeniem Akademię Króleską S. Ferdynanda; raczył iak najuprzednię zachęcać malarzów i uczniów.

— Przez postanowienie Króleskie, wszelkie ładunki mięsa i wina wprowadzone do portów Hiszpańskich podczas bytności wojska francuzkiego w Hiszpanii, są wolne od opłaty celnej.

— Na ubranie Gwardyi i garnizonu tutejszego są złożone w kassie 52. miliony Realów (21 mil. złot. pols.)

— Dnia 16. Grudnia wypłynęła z Kadyxu Fregata Fama do Hawany i bryg Maria Izabella do Honduras; te okręty, iak mówią, mają się połączyć z wyprawą która wypłynęła z Korunny z okrętem liniowym San Francisco d' Asissi, oraz z okrętem wojennym Aquilles, i udadź się do Lima dla wspierania wojska Króleskiego.

— Okręt San Miguel, pod Kapitanem Wincentym Miguel, powracając z Alikante przybył do Barcellouy. Kapitan zeznał pod przysięgą że osoby które wylądowały w Santa Pola byli marynarze statku kontrabandzistów; że przybyli dla nabrania wody i oddalili się natychmiast skoro wysły wojska z zamku; że nie innego nie zaszło i że niebyło najmniejszego podeyrzenia aby się znajdowały przy brzegach statki z wojskiem chcącym wylądować. (Jest to owę mniemane wylądowanie Konstytucjonistów, o którym Gubernator doniosł. — Obacz Numer 5 Monitora.)

— Konwencya między dworem Francuzkim a Hiszpańskim o przedłużenie pobytu wojsk francuzkich, od 1. Stycznia r. 1825. jest następującej treści: *Art. 1. 2.* Pozostaną w Hiszpanii 22000. wojska francuzkiego, i będą rozłożone w Kadyxie, na wyspie Leon, Barcellonie, St. Sebastian, Pampelunie, Jaca, Seu d'Urgel, i S. Fernando de Figuera. — *Art. 3.* Prócz tych wojsk brygada dwóch pułków Szwajcarskich pozostanie w Madrycie, lub w rezydencji Króla Hiszpańskiego i służbę przy jego osobie czynić będzie wspólnie z wojskiem Hiszpańskim. — *Art. 4.* Z wszystkich innych miejsc, prócz wymienionych powyżej, ustąpią Francuzi. — *Art. 5.* Dowództwo w miastach gdzie będą załogi francuzkie, należeć będzie do francuzkiego dowódcy. — *Art. 6.* Dowódcy francuzcy rozrządzać będą wszystkimi zapasami wojennymi znajdującymi się w miastach w których stoją na załodze. — *Art. 7.* Król Hiszpański łożyć będzie na utrzymanie szpitalów, koszar, magazynów, transportów, zaopatrzenie w materiały wojenne. — *Art. 8. 9.* Koszta na utrzymanie i żołd tych wojsk, stanowiąc różnicę między stopą wojny a stopą pokoju, oznaczają się stosownie do umowy z dn. 9. Lutego r. 1824. na 900,000. fr. na miesiąc. Oba Państwa umówią się względem sposobu zwrotienia tychże kosztów. — *Art. 10.* Ponieważ Król Francuzki zostawia swoje wojska na wyraźne żądanie Króla Hiszpańskiego, przeto też wojska wyйдą z Hiszpanii, skoro tylko strony interessowane uznają to za rzecz potrzebną. — *Art. 11.* Wszystkie inne warunki umowy z dnia 9. 10. Lutego, niniejszą konwencyą nieuchylone, pozostają w swojej mocy. *Art. 12.* Termin Ratyfikacyi. — Dan w Eskuriale 10. Grud; 1824. (podp.) Edmond de Boislecomte.

z Paryża 5 Stycznia

— Dnia 2go Nuncyusz Apostolski złożył N. Panu życzenia w imieniu ciała dyplomatycznego. Po tém wprowadzoną została Rada Stanu mając na czele swoim Kanclerza. — W sali tronowej przyjął monarcha ciało municypalne miasta Paryża. Prefekt Hr. Chabrol miał mowę do Króla. Następnie N. Pan przyjmował wielkich Dygnitarzy, Ministrów, Marszałków, Jenerałów, Parów i Deputowanych. Wszystkie te znakomite osoby złożyły po tém życzenia swoje Delfinowi, żonie jego i Xiężnie Berry.

— X. Dessoles dawny Arcybiskup w Chambery, brat Jenerała Dessoles, umarł w Paryżu w 67 roku życia.

— Hrabia Villèle wzywa okólnikiem wszystkich Prefektów, ażeby pilną mieli baczność na spekulantów i Agentów, którzy właśnie w ciągu czynności wynagrodzenia Emigrantów, zaczynają być czynnymi, chcą się z bogacac innymi kosztami lub żądają powziąć wiadomość o stanie wspomnianych posiadłości, lub chcą oszukać strony interessowane oświadczeniami gotowej usługi, i przystępem swoim do Ministrów, lub też żądają ażeby im Prefektury udzielały wiadomości o stanie rzeczy. — Minister zapewnia, iż dawni posiadacze, do udowodnienia dostatecznego swoich praw wszystkie data dostarczone mieć będą, skoro tylko czas przyzwoity nastąpi.

— Przygotowanie do koronacyi Karola X., wszystkich w Rheims zatrudnia. W pałacu Arcybiskupa, przeznaczonym do

przyjęcia Monarchy, dzień i noc pracują. Przedsięwzięte budowy są tak liczne, iż prawie powątpiewaia aby mogły być uskutecznione na uroczystość koronacyi. Szpital, gmach rozległy, zostanie rozebrany, a na jego miejscu będzie wystawiony Kościół; część pałacu Arcybiskupa, obrócona od dawnego czasu na więzienie, iako i ta część w której odbywało się sądownictwo, będą znowu z pałacem połączone, sąd zaś przeniesiony zostanie do domu mieyskiego. Dom ten będzie miał dwa razy większy obwód, albowiem dla jego rozszerzenia rozebrano 6 domów. Szpital zostanie przeniesiony do obszernego gmachu, do St. Remi, wyporządzonego na ten przedmiot, około którego więcej niż od roku pracowano. Kościoły i Klasztory będą poprzenoszone i otrzymają inne przeznaczenie. Dla wygodniejszego ułatwienia związku między placem Króleskim a mieyskim, utworzą nową ulicę, do czego potrzeba znieść cały rząd domów. Kościół Katedralny, gmach gotycki, ieden z najznakomitszych w świecie, w którym Król będzie namaszczoney, przewyższy wewnętrzną okazałością wszystko co dotąd widziano; zamknięto go po Świętach Bożego Narodzenia, i rozpoczęto w nim prace wewnętrzne, do których już wszystko było przygotowane. Uroczystość koronacyi rozpocznie się przy końcu miesiąca Kwietnia, i iak mówią, sam obrząd koronacyi odbędzie się dnia 1. Maia; albowiem Król Jmć pragnie d. 3. tegoż samego miesiąca odprawić wjazd uroczysty do Paryża, gdyż w tymże dniu poprzednik jego, po odyskaniu Państwa swojego przez Sprzymierzonych, odbył wjazd do Stolicy. Już zaczęto najmować domy; płacą zwykle za mierny pokój w bliskości Kościoła Katedralnego na dwa tygodnie 1000 franków; mniemają że cena będzie jeszcze podwyższoną, im bardziey zbliżać się będzie epoka obrzędu koronacyi, a to nastąpi niezawodnie, jeżeli się zjści domysł, że w tym czasie znajdować się będzie w Rheims przeszło 200,000 osób. Domy znajdujące się bliżej fasady, z których można widzieć wjazd do Kościoła, są przepłacone; mówią pomiędzy innemi, że dawano 30,000 fr. właścicielowi hotelu naprzeciwko drzwi Kościoła za najem przez czas uroczystości, lecz że ich nieprzyjął w nadziei większej jeszcze summy.

— *Monitor* donosi z Rio - Janeiro z dnia 25. Października, że Hrabia Gestas, francuzki Jeneralny Konsul w Brazylji, dał wielki obiad w swoim wiejskim domu w Tijuca Cesarzowi i Cesarzowcy, którzy większą część dnia u niego przepędzili.

— Dnia 2 Stycznia ogień powstał w Bazarze na bulewarze Włoskim (jest to drewniany wielki skład na towary); gmach ten całkowicie stał się pastwą płomieni; o w pół do dwunastey dach opadł. Wszystkie towary spaliły się. Nie wiadomo jeszcze iaka była przyczyna tego pożaru; iedni przypisują go wodorodnemu gazowi, drudzy faierkom do ogrzewania zostawionym w sklepach, z których składa się nieustanny iarmark przyciągający pospólstwo od tak dawnego czasu na ten bulewar. Stróż który co noc powinien sypiać w Bazarze, niedopełnił tego obowiązku w wilią nowego roku. Przez jego nieprzytomność spóźniła się nieco pomoc pomparzy. Pomimo gorliwego ratunku kupcy ponieśli ogromne straty; między innymi spaliła się skrzynia kaszemirów wartujących 80,000 fr.; była własnością młodej kobiety od kilku dni zamężnej. Nikt nie zginął, lecz właściciel wielkich Węzów *Boa* które w tym miejscu wystawione były na widok publiczny, utracił te rzadkie zwierzęta składające cały jego majątek. Wielu kupców którzy mieli pieniądze w kantorach swoich, znalazło je lecz stopione. Wśród kurzących się jeszcze zwalisk, leżą rozmaitego rodzaju kleynoty, grzebienie złote, bransoletki, naszyyniki, kolczyki i t. d. Sam Jubiler *Bourguignon* stracił przeszło 20,000 fr., kupcy którzy mieli magazyny na przodzie zdołali wyratować prawie wszystkie swoje towary.

— Ten co powziął myśl pięknego zakładu znanego pod imieniem *Bazaru*, który teraz stał się pastwą płomieni, jest to dawny emigrant; niegdyś miał 40,000 fr. dochodu; chlubił się z tego że znalazł sposób przyzwoitego utrzymywania się nie narzekając się Ministrom i dworowi. Przez dwadzieścia sześć lat służby tak we Francji iako też w wojsku Xcia Kondeusza zasłużył na krzyż Stgo Ludwika i 600 fr. pensyi; prócz tego pobierał dochód z zakładu swojego. Dziś wszystko utracił; assekuracja pokrywa tylko małą część straty; z czterdziestu kupców, ośmiu tylko było w assekuracyi, reszta wszystko straciła. (Et.)

— Sprawa *Papavoine* osadzona będzie na ostatniem posiedzeniu Sądów przysięgłych w Styczniu. Zapewniają że Urzędnik który ciągnął inkwizycyę w téj sprawie, otrzymał od niego wyznanie występku; że dzieci *Gerbaut* które tak nieszczęśliwie zginęły nie były te które *Papavoine* chciał zabić, i że nie miał żadnego stosunku z tą rodziną.

— Gazety Angielskie znowu się spóźniły; już to raz siódmy w przeciągu dni 12. Przy zaprowadzeniu statków parnych głoszono, że z regularności związków największa ich dogodność wyniknie, gdyż te statki płyną iakikolwiek wiatr wieie. Doświadczenie iednak przekonało że nigdy korespondencya z Anglią częścię przerywaną nie była.

— Niektóre dzieniki doniosły że Pani *Fodor* powróci do króleskiego teatru włoskiego, na miejsce, do którego opuszczenia zmusiły ją drobne intrygi. Wiadomość ta nie ma żadnej pewności. Czyniono iey propozycyę lecz bezskuteczne, gdyż iey ofiarowano daleko mniejsze korzyści niż te które teraz posiada. Jey kontrakt z Panem *Barbaia* antreprenierem teatrów dworskich w Neapolu i Wenecyi, zabezpiecza iey rocznie 80,000 franków. Nie będziemy się dziwić tak wysokię płacy, gdy przypomniem sobie że Pani *Fodor*, dziś nie mająca żadnej rywalki, śpiewa bez wiyatku w operach *seria i buffa*, przeszło 20 dzieł pierwszego rzędu.

— Na teatrach paryzkich wystawiono w tym roku 197 nowych sztuk; między niemi 9 Tragedy, 20. komedy, 16. oper komicznych. P. *Scribe* dał 15. dzieł; P. *Dartois* 14; PP. *Brazier* i *Carmouche* 12. Panowie *Melleville* i *Dupin* tylko 10. — W r. 1823. było nowych sztuk 208.

— Dziennik Handlowy uwiadamia, iż zajmują się starannie planem, aby Sekwanę uczynić spławną dla okrętów aż do Paryża. Dyrektor dróg i mostów żądał w zeszłym tygodniu od Ministra marynarki wykazu obszerności *Fregatt* i t. d., dla wyrachowania szerokości, długości i głębokości kanału i śluz. Już tu niemówią o

wniejszych statkach, tylko o okrętach wojennych, które spodziewaia się kiedyś widzieć stojące przed esplanadą pałacu Inwalidów.

— Zmarły w Indyach Jenerał *Martin* iak wiadomo cały swój ogromny majątek testamentem oyczystemu miastu swemu Lugdunowi zapisał. Gdy zaś przy odbieraniu tego pokazały się nieiakiie trudności, poiechał więc do Londynu w tym interesie *P. Regny*, a usiłowania iego nypomyślniejszym uwieńczone zostały skutkiem. Teraz Rada miejska Lugduńska obięła w posiadłość 1,700,000 fr. (2,720,000 Złp.).

— Doktor *Beauchène* członek Akademii lekarskiej, autor kilku pism, umarł dnia 24. Grudnia w 76 roku życia.

— Dnia 27. z. m. umarł Pułkownik *Margrabia Marcillac* znany iako autor historii wojny hiszpańskiej od 1793 do 1795 r. również iak przez swe dzieło o ostatniej wyprawie w Katalonii.

— W Departamencie *Mozelli* na korzyść tych, którzy przez wylew szkody ponieśli, przyznana została ulga w podatkach 50,000 fran.

Izba Deputowanych.

— Dnia 3. Stycznia wniósł Minister Skarbu do Izby Deputowanych projekt listy cywilnej dla nowego panowania, stósownie do 23 artykułu Konstytucyi. Projekt ten ułożony iest w następujących słowach: *Art. 1.* Dobra nabyte przez zmarłego Króla, któremi nie rozrządził, iako też stajnie *d' Artois* na przedmieściu *Roule*, pochodzące z dóbr prywatnych panującego Króla, przyłączone są do uposażenia korony. — *Art. 2.* Lista cywilna Króla oznaczona iest na cały przeciąg iego panowania na 25 milionów fr., które corocznie wypłacać będzie skarb króleski za wezwaniem Ministra dworu Króleskiego. — *Art. 3.* Oprócz tego Skarb króleski wypłacać będzie za wezwaniem tegoż Ministra corocznie 7 milionów iako uposażenie Xiążąt i Xiężniczek rodziny Króleskiej. — *Art. 4.* Dobra powrócone linii Orleańskiej, w skutek postanowień Króleskich z 10. i 20. Maia, 17. Września i 7. Października 1824 r., pochodzące z uposażenia nadanego wyrokami z lat 1661, 1672 i 1692, bratu Króla Ludwika XIV, dla niego i iego męzkiego potomstwa, będą i nadal w posiadłości głowy linii Orleańskiej, pod tymże samym tytułem i warunkami aż do wygaśnięcia linii męzkiej, po czem zostaną dobrami narodowemi. — *Art. 5.* Skarb Króleski wypłaci nadzwyczajną summę 6 milionów fr. za wezwaniem Ministra domu Króleskiego, na koszt pogrzebu zmarłego Króla i namaszczenia Króla panującego.

Po *P. Villèle* Minister Stanu *Martignac* przedstawił w długiéj mowie (*) potrzebę wynagrodzenia Emigrantów i wniósł projekt następujący treści:

Wszyscy dawniejsi posiadacze gruntów na ziemi francuzkiej, których posiadłości w skutek praw względem Emigrantów wydanych sprzedane lub na skarb zajęte zostały, mają prawo do wynagrodzenia. Wynagrodzenie to dla dóbr we-

(*) Mowa ta i projekta zajmują trzy arkusze drobnym drukiem; zakres pisma naszego nie dozwalał nam ich natychmiast umieścić. W przyszłych Numerach damy głównejsze wyiątki z mowy wspomnionéj i objaśnienie projektu do funduszu na wynagrodzenie Emigrantów. (*Przyp. Red.*)

dług oszacowania dochodów z r. 1790 sprzedanych, zasadać się będzie na trzy procentowych, w wielką księgę wciągnąć się mających obligacyach, w stosunku do dwudziestoletniego dobr dochodu. Grunta których sprzedaż nastąpiła w moc prawa z d. 12 Prairial roku 3 (1795 dnia 31 Maia), wynagrodzone będą w summie równaiący się téj za którą ie sprzedano. Jeżeli Emigranci dobra swoje od rządu odkupili, odbiorą w wynagrodzeniu summę którą Rządowi wyliczyli. Maiący prawo do wynagrodzeń, przyznane sobie summy w pięciu terminach odbiorą. Pierwszy wpis nastąpi dnia 22. Czerwca 1825. r. — Ministrowi Skarbu i Finansów pozwolony będzie kredyt 30 milionów wieczystych obligacyj trzyprocentowych, z których co rok od 22. Czerwca 1825 do 1829 po sześć milionów w wielką księgę wciągnięte będzie. Do żądania wynagrodzenia, upoważnieni są wszyscy dawni właściciele lub ich prawni następcy, lecz naprzód udadź się winni do właściwych Prefektów, którzy ich podanie Dyrektorowi Skarbu w Departamencie swoim przeszła. Ten assygnatę wynagrodzenia przesyła Ministrowi Skarbu. Lecz uznanie pretenzyi, lub odesłanie proźby pod roztrygnięcie właściwych Sądów, należy do mianować się mającéj przez Króla Komisyyi Likwidacyjnój (z czterech Ministrów Stanu, z trzech Radców Izby Obrachunkowój, i sześciu Referendarzy). Po ukończonej likwidacyi Komisyya zawiadomia o tém Ministra Skarbu, który natychmiast zaleci wciągnięcie summy wynagrodzenia w wielką księgę. Deportowani w czasie rewolucyi, lub wyrokami skazani, sami lub ich prawni Sukcessorowie, równe do wynagrodzenia mają prawo. Dobra które tymczasowo publicznym Instytutom do użycia ich dochodów oddane były, wracaią do swych dawniejszych właścicieli lub ich reprezentantów, skoro wartość ich szacunkową w obligacyach złożą. Terminem, po którego upłynieniu upada prawo żądania wynagrodzenia, dla mieszkaiących we Francyi iest rok cały; dla będących w innych krajach Europejskich półtora roku; dwa lata dla tych którzy się w innych częściach świata znajduiā.

Zaraz po odczytaniu tego projektu, przedłożył Minister Skarbu drugi, Kassy umorzenia tyczący się, a z pierwszym tak ściśle połączony, iż dopiero przez iego wykonanie, bez podwyższenia podatków wynagrodzenie do skutku przywiedzioném byđ może. Oto treść iego: Wieczyste prowizye, które Kassa umorzenia od założenia swego do d. 22. Czer. 1815 r. zakupiła, nie mają byđ umarzone przed 22. Czerwca 1830.; te które nabyte będą od 22. Czerwca 1825 do 22. Czerwca 1830 r., mają byđ z wielkiej księgi wymazane i wraz z procentami (*coupons*) umorzone; od 22. Marca 1825 r. summy przeznaczone do umorzenia nie mają byđ użyte do zakupuwania papierów, nad *pari* stojących. Od dnia ogłoszenia obecnego prawa aż do 22. Czerwca 1825 r., właściciele pięcioprocentowych obligacyj wieczystej prowizyy, mogą ie za trzyprocentowe w kursie na 75 wymieniać, albo (co do 22. Września 1825 r. stać się może) na 4½ procentowe *al pari*. Z tą operacyą połączony iest zapewnienie kapitału na lat 10 (do 22. Września 1835 r.). Zamienione tym sposobem obligacye pobierać będą 5 procentu do 22. Grudnia 1825 r. Summy zyskane z zmniejszenia długu krajowego od r. 1826 począ-

wszy, obrócone będą na zniżenie znacznej liczby dodatkowych centimów od podatku od domów, osób, mebli, drzwi i okien.

— Następnie Prezes Rady handlowej wniósł projekt do zmiany w opłatach celnych, mało co się różniący od podanego w roku zeszłym; Minister zaś spraw Wewnętrznych podał projekt robót publicznych w pałacu biskupim w Rheims, w porcie Havre i t. d.

— Wszystkie te projekta ieden za drugim weźmie Izba pod rozważę; zatrudnią one Deputowanych przynajmniej przez miesiąc.

z Rzymu 22 Grudnia.

— Na posiedzeniu Konsystorskiem dnia 20 Grudnia, (iak *Diario di Roma* donosi) Oyciec *S.* mianował iednego Kardynała (Arcybiskupa w Toledo, *Pedro de Inguanzo Ribera*) 4 Arcybiskupów: Sorrenty, Compostelli, Sevilli i Kolonii; (ostatnim został *X. Ferdynand Hrabia Spiegel*, Kanonik w Münster) i 11. Biskupów: Dyec. Anglona, Ugento, Montalano, Siramsa, Ogliastro, Vich, Lerida, Zamora, Urgel, Faro, oraz Arcadiopolis (in partibus). Zachował zaś sobie Oyciec *S.* nadanie ieszcze iednemu Prałatowi godności Kardynalskiej.

— Dnia 30 Listopada wyszedł reskrypt zawieraiący przepisy w względzie ubioru duchownych. Okrągłe kapelusze, suknie kolorowe i krótkie, oraz świeckie chustki na szyje są zabronione. Sutanna, płaszcz, oboyczyki przeznaczone są do używania, z zakazem ostrym zaniedbania powyższych przepisów.

ROZMAITOSCI.

— Wulkan *Gunong Apic* na wyspie *Danda* wyrzucił od 9 do 14 Czerwca b. r. a potem znowu na nowo od 25 w sposobie dotąd bezprzykładnym, z straszliwém trzęsieniem ziemi, tak dalece, iż potrzeba było obawiać się zniszczenia całego kraju. Wyspa uciierpiała niewymownie; była prawie cała okryta popiołem, i trzeba się obawiać aby Rząd i nieszczęśliwi uprawiacze korzeni nie utracili wszystkiego.

— Wezbranie *Nilu* nie doszło tego roku (1824) do stopnia, iaki dla uprawy pól iest potrzebnym. Z tego powodu Basza Egiptu zakazał wywozu zboża, ażeby przez tegoroczną obfitość zapobiec niedostatkowi którego się obawiają.

— Właściciel kuznic i hamerni w *Sawa*, w wyższej *Krainie*, ukończył przed kilku tygodniami most łańcuchowy na rzece *Sawie*, aby przez to mógł bliżej sprawdzać potrzebne dla siebie do budowy materyały. Ten most łańcuchowy iest 103 stóp wiedeńskich długi, a 10 takichże stóp szeroki; poziomy pokład iego wznosi się na 25 stóp nad powierzchnią wód *Sawy*. Naywiększe opuszczenie się łańcuchów od ich zawias czyli punktu spoczywania, czyni 5 stóp 6 cali. Dla większego bezpieczeństwa i sprawienia prostopadłego ciśnienia na pale, przedłużony iest każdy z 4 łańcuchów po obu brzegach częścią na 30, częścią na 42 stóp; ogniwa mają długości 36 cali. Cały ciężar tego mostu wynosi w żelazie, nie licząc w to pokładu, 41 cetnarów, a przeto zawsze niewiele; iednakże iest wystarczaiący do bezpiecznej iazdy z ciężarem od 30 do 50 cetnarów.